Kawalang-Bunga sa Ating mga Assembly

E. W. Lowe

Salin sa Tagalog ng “Fruitlessness in Our Assemblies”

KEE Ministry Library · Faithful Men
kee-ministry-library.netlify.app/tagalog/

Kawalang-Bunga sa Ating mga Assembly

Payak na mga Salita para sa mga Payak na Cristiano

> *Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo: Gunitain ninyo ang inyong mga lakad. (Hagai 1:7)*
> *Kung nalalaman ninyo ang mga bagay na ito, mapapalad kayo kung inyong mga gawin. (Juan 13:17)*

O, Saan Napunta ang Kagalakan at ang Kapangyarihan?

Kaming nasa mga Assembly ay nagsasabing sinusunod namin ang huwarang inilatag sa Bagong Tipan. Sa ilang antas, ginagawa nga namin. Gayunman, [Isang bahagi rito ang hindi mabasa sa scan.] bilang isang pangkat ay mahina kami, at sa sarili naming mga pamayanan ay walang bunga—malayo sa "pagbaligtad sa sanlibutan" gaya ng sinabi tungkol sa iglesya ng Bagong Tipan.

Kung saan may kahinaan, tiyak na may dahilan. Sa loob ng ilang buwan ng pagbabasa ng Biblia kasama ang iba pang mga kapatid, itinuro sa sumulat ang ilang dahilan habang pinag-aaralan ang unang limang kabanata ng Mga Gawa. Kalaunan, ang tila noong una ay hiwa-hiwalay na mga dahilan ay nakitang mga pagpapakita ng isang mas malaki at mas malalim na pagkukulang na mahigpit na humahawak sa karamihan ng ating mga kapatid.

Kung seryosong interesado ang mambabasa, ang ilang tahimik na pag-aaral sa Mga Gawa 1 hanggang 5, na inihahambing ang ginawa noon sa ginagawa natin ngayon, ay magpapakita ng batayan ng mga sumusunod

na obserbasyon (at tunay na magpapakita ng marami pang ibang bagay na magtuturo at magpapatibay).*

* Malungkot na karaniwan sa ating panahon na hindi marami sa mga makababasa nito ang talagang magbubukas ng Aklat at gagawa ng paghahambing para sa kanilang sarili. Tila wala na sa uso ang seryosong Pag-aaral ng Biblia sa mga araw na ito.

Dahilan #1: Pagtanggi sa Kapamahalaan ng Panginoong Jesucristo

Sa Gawa 1, ang iglesya ay may pundasyon sa mga sinimulang gawin at ituro ni Jesus (Gawa 1:1). Walang ibang [Isang bahagi rito ang hindi mabasa sa scan.] ituring na maliit na detalye. Halimbawa, iniutos Niya na huwag silang umalis sa Jerusalem (Gawa 1:4), kaya bumalik sila sa Jerusalem (Gawa 1:12). Dito lumilitaw ang unang dahilan ng kasalukuyang kawalang-bunga ng ating Assembly (tingnan ang Juan 15:4): HINDI TINATANGGAP ANG LUBOS NA KAPAMAHALAAN NG PANGINOONG JESUCRISTO AT NG KASULATAN, kahit ng ating mga Cristiano sa assembly na nagpapahayag na sumusunod sila sa huwaran ng Bagong Tipan. Kung may nag-aalinlangan dito, ihambing niya ang sarili niyang buhay sa Mateo kabanata 5, 6 at 7; at ang takbo ng mga bagay sa kanyang assembly sa I Corinto kabanata 12 at 14.

Dahilan #2: Pagbabalewala sa Banal na Espiritu

Sinabi ni Jesus (Gawa 1:8), "Datapuwa't tatanggap kayo ng kapangyarihan, pagdating sa inyo ng Espiritu Santo," kaya naghintay ang mga alagad, nagpapatuloy sa panalangin at pananaing hanggang sila ay tunay na

napuspos ng Espiritu Santo at tumanggap ng kapangyarihan. Sa kabaligtaran, NGAYON AY PAUNTI NANG PAUNTI ANG PAGHIHINTAY SA BANAL NA ESPIRITU. Sa katunayan, maraming assembly kung saan wala ni isang pulong na lubos na pinangungunahan ng Espiritu. Maging ang pulong sa umaga ay maayos na tinatapos sa "isang salita ng panalangin ng matandang nakatoka ngayong buwan," sa halip na maghintay sa Espiritu para sa bawat detalye hanggang sa pangwakas na himno, panalangin o isang salita ng Kasulatan. Ang sumulat, na nagkaroon ng karanasan sa mga pulong na lubos na pinangunahan ng Espiritu, ay naniniwalang maraming pagpapala ang nawawala dahil dito.

Sa ating mga pulong-panalangin at iba pang gawain ng assembly, halos walang kinalaman ang Banal na Espiritu sa takbo ng mga bagay. Ang "matandang nakatoka ngayong buwan" ang nagpapasya ng pagkakasunud-sunod ng mga bahagi, ng mga awiting aawitin, naghahanap ng tagapagsalita, at iba pa. Ang [Isang bahagi rito ang hindi mabasa sa scan.] o isang salita ng pangaral o patotoo ayon sa pangunguna ng Espiritu. Higit pa sa kalahati ng daan ang ating narating patungo sa mga pormal at walang-espiritung pulong ng mga denominasyonal na iglesya na sinasabi nating iba kami. Ang lumalaking katamaran natin ang nagpapatunay nito. Sa ilang lugar ay nagpapasok tayo ng mga bahaging pang-aliw, diumano'y upang akitin ang mga taga-labas, ngunit ang totoo ay dahil hindi na nasisiyahan ang ating panlasa sa mga payak na bagay ng Panginoon.

Dahilan #3: Kulang na "Pagpapalaki" sa mga Nakababatang Cristiano

[Isang bahagi rito ang hindi mabasa sa scan.] DAPAT SURIIN ANG KANILANG SARILI KUNG PAANO ANG KANILANG "PAGPAPALAKI" SA MGA NAKABABATA AY MAIHAHAMBING SA IBINIGAY NG PANGINOON SA KANYANG MGA ALAGAD. Sapagkat binigyan ng Panginoon ang mga lalaking ito ng napakaingat at napakalubos na pagpapalaki. Pinili Niya sila, isinama Niya sila, tinuruan sila, itinuwid sila, isinugo sila, pinalakas ang kanilang loob, pinagkatiwalaan sila, inibig sila, at ipinanalangin sila.

Nang bumalik ang Panginoon sa langit (Gawa 1:9 at 10), ang mga alagad, matapos ang paalala mula sa "dalawang lalaking nakasuot ng puti," ay handang-handa na sa susunod nilang gagawin. Magiging mabungang paksa ito ng pag-aaral sa alinmang assembly. Ang wastong "pagpapalaki" ay maaaring makabawas sa paglayo tungo sa pagkamakamundo na tila lumalaki sa bawat salinlahi, hanggang sa muling kailanganin ng mga Cristianong may maka-Kasulatang pag-iisip na "lumabas mula sa gitna nila."

Dahilan #4: Pag-iiwan nang Labis sa Ating mga "Pinuno"

Nang bumalik sa langit ang Panginoong Jesus, iniwan Niya ang mga alagad, wika nga, nang walang pinunong panlupa. Walang duda na kinailangan ito upang mapaunlad nila ang sarili nilang mga kaloob sa tulong ng Banal na Espiritu. Hangga't narito ang Panginoong Jesus sa laman, umaasa sila sa Kanya; ngunit nang iwan Niya sila, matapos maganap ang kanilang "pagpapalaki," sumulong sila mula sa lakas tungo sa lakas. Gayundin,

ANG ATING SARILING MATATANDA NA MATAGAL NANG NANGUNGUNA AT NAMAMAHALA AY HINDI DAPAT MAGPATULOY NA GAWIN ANG LAHAT NANG SILA LAMANG. Kung gagawin nila ito, magdudulot ito ng katamaran at kakulangan ng paglago sa mga nakababatang lalaki na siyang magiging matatanda sa hinaharap.

Dahilan #5: Kakulangan ng Mabisa at Maalab na Panalangin

Madalas gamitin ng mga unang Cristiano ang sama-samang panalangin (Gawa 1:14, 4:24, 12:12, at iba pa), at sa kanilang kalagayan ay walang dudang ito ay maalab at may layunin. Ito ay kaiba sa tila pagbigkas-sa-paaralan na uri ng karamihan sa ating pampublikong pananalangin. Ito at ang kahinaan ng ating sariling personal na buhay-panalangin ay marahil nakaugat sa ating personal na katamaran sa paglilingkod sa Diyos. Ang sinumang Cristiano na taimtim na nagsisikap sumunod sa mga utos ng Panginoon ay agad makatatagpo ng pangangailangan para sa madalas at maalab na panalangin. Gayunman, sa Cristianong naghahabol sa mga gantimpala ng sanlibutan, sumusunod lamang sa Panginoon kapag maginhawa, ang panalangin ay nagiging isa sa mga bagay na dapat nating gawin ngunit hindi natin ginagawa.

Dahilan #6: Kakulangan ng Pag-aaral

May katibayan (Gawa 1:16, 2:16, 3:18, 21, 24, 4:11, 25 at 28, at iba pa) na pinag-aralan ng mga alagad ang Kasulatan at nakilala nila ang katuparan ng isang propesiya nang makita nila ito. Sa kabaligtaran, bilang isang pangkat ay kaunti lamang ang alam natin sa

ganitong mga bagay. Paulit-ulit tayong sinusubuan ng iilang pundamental hanggang sa mapagod ang isip. Sa ating mga pulong ay nakikinig tayo sa isang anyo ng ministeryong pang-isang-tao, kung saan iisang tagapagsalita na pinili ng tao ang nagbibigay ng monologo, habang ang mga tagapakinig ay nakaupo nang may mabuting intensyon ngunit halos tulog, at mabilis na nakakalimutan ang "mensahe."

Ngayon, HALOS IMPOSIBLENG MAGTIPON NG ISANG TULOY-TULOY NA PANGKAT PARA SA ISANG TUNAY NA PAGBABASA NG BIBLIA NA PARANG USAPAN, na lubos na pinangungunahan ng Espiritu, kung saan ang bawat isa ay nag-aaral muna nang maaga at naglalabas ng malalalim na bagay ng Salita ng Diyos na nakatago sa basta-bastang mambabasa.

Dahilan #7: Kakulangan ng Pakikisama

Sa Gawa 2:42, sila ay "nagsipanatiling matibay sa turo ng mga apostol at sa pagsasamasama, sa pagpuputolputol ng tinapay at sa mga pananalangin"; at may katibayan na mas kilala nila at mas ibinabahagi nila sa isa't isa ang kanilang karanasan at kalagayan kaysa sa ginagawa natin ngayon.

Ngayon, lalo na sa mga assembly sa lungsod, ang bawat Cristiano ay naglalakad sa isang malungkot na daan. Kaunti lamang ang pagtutulungan—mas kaunti pa kaysa sa maraming makamundong pangkat. Walang pagbabahagi ng pang-araw-araw na karanasang Cristiano, ang mga pagtaas at pagbaba na maaaring makatulong nang malaki sa iba sa pagpapakita kung paano tayo pinakikitunguhan ng Panginoon araw-araw. Nagtitipon tayo nang paksyon-paksyon,

nakikipagkuwentuhan sa ating mga barkada, at umuuwi na para sa buong linggo.

Kailangan ang paminsan-minsang pagtitipon ng mga banal para sa pakikisama na pinangungunahan ng Espiritu, kung saan ang sinuman ay maaaring magbahagi ng kaunting patotoo mula sa mga kamakailang pakikitungo ng Panginoon sa kanya, isang bahagi ng Kasulatan na naging mahalaga sa kanya, magbigay ng himnong nais niyang awitin, o isang salita ng pangaral o papuri na "nagsasalita ng mga dakilang gawa ng Diyos," o tumayo lamang at sabihin ang isang bagay na kailangang gawin, gaya ng ginawa ni Pedro sa Gawa 1:15. Ang ganitong pulong linggu-linggo o buwan-buwan, marahil kasama ang sama-samang pagkain, "na nagsisikain ng kanilang pagkain na may kagalakan at katapatan ng puso," ay tiyak na magpapatibay at magpapalakas ng loob ng mga kapatid, bata man o matanda.

Dahilan #8: Kakulangan ng Pagpapatotoo

Ang mga alagad ay "nagsipagsalita ng salita ng Dios na may katapangan," "at sa dakilang kapangyarihan ay sumaksi ang mga apostol sa pagkabuhay na maguli ng Panginoong Jesus: at dakilang biyaya ang sumakanilang lahat" (Gawa 4:31 at 33). Alam ng sinumang nakasama sa ating mga assembly ang ating kakulangan ng pagpapatotoo sa sarili nating mga pamayanan. Nagtitipon tayo at nag-uusap ng "usapang Cristiano" sa isa't isa sa ating mga pulong at umaasang may papasok upang makinig, ngunit nadarama natin ang ating kawalan ng kapangyarihan. Ang mga taga-labas na pumapasok "upang makita kung paano gumawa ang

tunay na mga Cristiano" ay umaalis nang hindi humahanga at hindi nakukumbinsi.

Habang inaaliw natin ang ating sarili na mas mabuti tayo kaysa sa [Isang bahagi rito ang hindi mabasa sa scan.] nilalaga sa sarili nitong katas. Walang layunin at kakaunti ang tila may pakialam. Kulang pa nga ang kagustuhang panatilihing maayos ang bakuran ng bahay-pulungan. Natutuklap ang pintura, nawawala ang masilya ng mga bintana, at tumutubo ang mga damo. Gayunman, madalas ay may nakatagong kakayahan na nangangailangan lamang ng isang kislap upang magliyab. Kapag nagsimula tayo ng isang bagay, para bang "nabubuhay" tayo. Kung itutuloy natin ito nang sapat at lubos na makikisangkot, napagtatanto natin kung gaano natin kailangan ang tulong ng Diyos at nagsisimula tayong manalangin—at doon nagsisimula ang tunay na paglago.

Dahilan #9: Kakulangan ng Katapatan ng Puso (Pagiging Dalawa ang Isip)

Sa Gawa 5, nais nina Ananias at Safira na maibilang sa mga alagad habang naglalaan pa rin para sa sanlibutan. Dahil man sa kakulangan ng pagtitiwala o sa kasakiman, sinikap nilang magmukhang lubos na nakatalaga, habang nagtatabi pa rin ng bahagi para sa "araw ng tag-ulan" o marahil para sa sarili nilang kasalukuyang layunin.

Marahil ay nilayon nila noong una na ibigay ang buong halaga ng lupa gaya ng ginawa ng iba, ngunit sinaktan sila ng pag-aalinlangan mula kay Satanas. Anuman ang nangyari, ang resulta ay pagtatangkang magmukhang hindi sila—isang pagkukulang na, nakalulungkot sabihin, ay umiiral sa atin ngayon—na humahantong sa

pagkukunwari at pagsisinungaling. "Hindi kayo makapaglilingkod sa Dios at sa kayamanan" (Mateo 6:24).

Dahilan #10: Pagkakasangkot sa mga Gawain ng Sanlibutan

Ito marahil ang pinakamalaking dahilan ng ating kawalan ng kapangyarihan. Kakaunti talaga ang mga Cristianong kumikilos na para bang pinaniniwalaan nila ang Utos ng Panginoon, "Datapuwa't hanapin muna ninyo ang kaniyang kaharian" (Mateo 6:33, Lucas 12:31), o ang pangako na "ang lahat ng mga bagay na ito ay idaragdag sa inyo," ni ang babala, "Sapagka't kung saan naroon ang iyong kayamanan, ay naroon din naman ang iyong puso." Ito ang nasa ilalim ng lahat ng siyam na dahilang nakalista sa itaas. Kaya:

1. Hindi natin lubos na tinatanggap ang kapamahalaan ng Panginoong Jesucristo dahil hindi tayo naniniwala na magagawa natin ito at makakaraos pa rin sa sanlibutan ngayon. Hindi natin mapaniwalaan na talagang ibig Niyang sabihin ang Kanyang sinabi.

2. Natatakot tayong maghintay sa pangunguna ng Banal na Espiritu dahil sa ating makamundong pagsasanay na "ikaw-na-ang-gumawa." Nadarama nating kailangan nating hawakan ang mga bagay sa sarili nating kamay at tapusin ang mga ito sa mga pamamaraang ginagamit sa mga organisasyon ng tao.

3. Sa halip na ang mga pamamaraan ng Panginoon sa "pagpapalaki" sa Kanyang mga hinirang, ginagamit natin ang mga pamamaraang "pangmaramihang edukasyon" ng sanlibutan dahil "wala lang talaga tayong oras."

4. Ang ating mga matanda at tagapangasiwa ay kung minsan nagpapatuloy kahit dapat nang ipasa ang pangangasiwa sa iba, isang karaniwang kalagayan sa mga makamundong organisasyon. Dapat tayong maging handang kumilos nang may lubos na pagtitiwala na ibibigay ng Panginoon ang kinakailangang mga kaloob at pangangasiwa sa assembly, at na ang mga kaloob na ito ay nangangailangan ng pagpapaunlad at paggamit. Kailangan ang pagtitiwala sa Diyos.

5. Hindi tayo nananalangin nang maalab at mabisa dahil hindi talaga natin nadarama na apurahan ang bagay. Sa sarili nating pagsisikap ay nakakaraos tayo sa ating komportableng daan, gamit ang mga pamamaraan ng sanlibutan, kaya kakaunti ang talagang nagtutulak sa atin na manalangin. Kadalasan, ang mga salitang binibigkas sa ating mga pulong-panalangin ay sinasabi para sa tainga ng tao sa halip na bilang apurahang pagdaing sa Panginoon ng kaluwalhatian.

6. Hindi tayo gumagawa ng tunay na malalim na pag-aaral ng Salita ng Diyos dahil, kapag sinubukan natin, natutuklasan nating sinasaway nito ang ating makamundong pamumuhay; kaya unti-unting nawawala ang pagbabasa ng Biblia habang nagdadahilan tayo ng "napakaraming pulong" o iba pang dahilan.

7. Mas marami tayong pakikisama sa ating mga makamundong kaibigan kaysa sa mga nasa Assembly, dahil ang mga bagay na pinagkakatulad natin sa kanila ay mas mahalaga sa atin. Mas pinagkakatiwalaan natin sila, mas madalas natin silang kasama, at mas maraming pagsisikap ang inilalagay natin sa ating mga makamundong gawain.

8. Gayundin, nasisira ang ating pagpapatotoo dahil sa ating pagkakasangkot sa sanlibutan. Kasing-sigasig tayo ng sinumang makamundo sa paghahabol ng posisyon at kayamanan. Wala talaga tayong gaanong malasakit sa kaligtasan ng mga nasa paligid natin, at ang ating bibig ay tinatakpan ng takot sa maaari nilang sabihin o gawin.

9. Dalawa ang ating isip, nagsisikap nang walang tagumpay na paglingkuran kapwa ang Diyos at ang kayamanan, gaya ng ginawa nina Ananias at Safira. Hindi talaga tayo nagtitiwala, hindi talaga tayo naniniwala na pinamamahalaan ng Panginoon ang lahat ng bagay at tutuparin Niya ang Kanyang mga pangako; kaya ipinagkakait natin ang ating oras, ang ating salapi at ang ating sarili para sa makamundong gamit, habang sinisikap nating kumbinsihin ang ating sarili na tama ang ating ginagawa.

Ang tunay na paghahanap muna sa kaharian ng Diyos ay hindi madali at hindi komportableng bagay. Nangangailangan ito ng pagtitiwala at pagsunod na higit pa sa [Isang bahagi rito ang hindi mabasa sa scan.] pagsunod ay walang kapangyarihan.

> *Malibang ang Panginoon ang magtayo ng bahay, ay walang kabuluhang nagsisipagpagal ang nangagtatayo. (Awit 127:1)*

Sa Mambabasa

Marami, marahil, ang masasaktan sa pamagat at nilalaman ng maliit na polyetong ito. Tiyak na hindi dalubhasa sa Biblia ang sumulat at isa siya sa pinakamaliit sa mga kapatid. Gayunman, tila ang Banal na Espiritu ang nanguna at nagkaloob mula sa simula at

wakas ng pangkat ng pagbabasa ng Biblia, hanggang sa huling pagsulat nito.

Kaya pakiusap, tumingin kayo nang lampas sa mga pahinang ito, na mga salita ng tao, tungo sa mga talata ng Kasulatan na nagpapakita kung ano ang iniutos ng Panginoong Jesus at kung ano talaga ang nilalayong kaayusan sa isang lokal na iglesya; at pagkatapos ay pag-isipan kung gaano kalayo ang pagkakaiba ng ating kasalukuyang mga gawi mula roon. Kung gagawin ito, maaari nang kalimutan ang maliit na tract na ito.

Ang Sumulat